

Ρωμ. ἀριθμ. 294. Πληθ. γκαγκαραῖοι Ἀθῆν. — Γ. Σουρῆς Ρωμ. ἀριθμ. 2 γκαγκάρηδες Ἀθῆν. Θηλ. καγκάρα Κύπρ. (Πεδουλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ γ κ α ρ ο. Ὁ τύπ. γ κ α γ κ α ρ α ῖ ος ὑποχωρητικῶς ἐκ τοῦ πληθ. γ κ α γ κ α ρ α ῖ ο ι Βλ. D. Georgakas, Glotta 31 (1951) 213-214 καὶ Mélanges Merlier, 78.

1) Σκωπτικῶς, ὁ κάτοικος τῶν Ἀθηνῶν τῆς Τουρκοκρατίας καὶ τῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν χρόνων (πιθανῶς διὰ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἀθηναίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, κατηγορουμένων ὅτι εἶχον πάντοτε ἡσφαλισμένην τὴν θύραν τῆς οἰκίας των μετὰ τὸ γ κ ἄ γ κ α ρ ο) Ἀθῆν. — Μακρυγ., ἐνθ' ἂν. Δ. Καμπούρογλ., ἐνθ' ἂν.: Ἀθηναῖος γκαγκάρος || Ἄσμ.

Ἀθηναῖος γκαγκάρος, Πειραιώτης μαουνιέρης.

β) Ὁ γνησίως ἰθαγενὴς Ἀθηναῖος ἐνθ' ἂν.: Ποίημ.

Γκαγκαραῖος σαμαρτζῆς ἀπὸ τὴν Πλάκ' ἀπάνω

Γ. Σουρῆς, ἐνθ' ἂν. 294. γ) Ὁ αὐτόχθων κάτοικος τῆς Χαλκιδικῆς. 2) Εὐμεγέθης, ὑψηλός, πιθαν. κατὰ μεταφορὰν ἐκ τῆς ὑψηλῆς θύρας τῆς στηριζομένης καὶ κινουμένης μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ κ α γ κ ἄ ρ ο υ Κύπρ. (Γερμασ. Πεδουλ. κ.ά.): Ἐν ἡμπορῶ ἐγὼ νὰ φκῶ πάνω 'ς τούτην τὴν κ-κεραζιάν, ἔτσι καγκάραν ὥς τζεῖ πάνω τζεῖ Πεδουλ. β) Ἐπὶ ζώων καὶ ἀνθρώπων, ὁ ἀτάκτως βαδίζων Κύπρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὼν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκαγκάρος Ἀθῆν. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Στερελλ. (Ὁρχομεν.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. Κάγκαρης Πελοπν. (Δυρράχ.) Θηλ. Καγκάρινα Πελοπν. (Δυρράχ.) Γάγαρης Σῦρ.

γκαγκᾱς ὁ, Προπ. (Πέραμ.) gagās Προπ. (Μαρμαρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ γ κ α ῖ.

Ὁ θαλάσσιος καρκίνος ὡς ἔχων γ κ ἄ γ κ ε ς, ραμφοειδεῖς δ α γ κ ἄ ν ε ς, χηλάς.

γκᾱζα ἡ, Μακεδ. (Βόιον) γᾱζα Μακεδ. (Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ.) κάσα Μακεδ. (Γρεβεν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ ζ ι.

Γ κ α ζ ο τ ε ν ε κ ἔ ς 1, τὸ ὅπ. βλ.

γκαζάδικο τό, σύνθη. γαζάδικο Ἰων. (Βουρλ.) Κέρκ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ γ κ α ζ ᾱ δ ε ς πληθ. τοῦ οὗς. γ κ α ζ ᾱ ς.

1) Ἀποθήκη πετρελαίου, ἰδίᾳ τοῦ μονοπωλίου σύνθη. 2) Πετρελαιοφόρον πλοῖον, χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν μεταφορὰν πετρελαιοειδῶν, ἄλλως δεξαμενόπλοιοι σύνθη.: Μπαρκάρισε με γκαζάδικο (ἐναυτολογήθη εἰς ἰδιωτικὸν πετρελαιοφόρον) Πειρ. κ.ά. Μπάγκαρε με γαζάδικο Σῦρ. (Ἐρμούπ.) Πουλὸν ὑποφέρῃμι 'ς τὰ γαζάδ'κα Ἀλόνν.

γκαζανὸς ὁ, ἐνιαχ. γατζανὸς Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ ζ ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ ἄ - τ ζ ο ς, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - α ν ὀ ς.

Ὄνος. Συνών. β α σ τ α γ ὀ, γ ἄ ι δ α ρ ο ς, γ α ι δ ο ὕ - ρ ι, γ κ ἄ ζ ο ς, γ ο μ ἄ ρ ι, ὀ ν ι κ ὀ ς, φ ο ρ τ ῖ κ ι.

γκαζᾱς ὁ, πολλαχ. γαζᾱς Ἰων. (Βουρλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ἄ ζ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾱ ς.

1) Πλανόδιος πωλητὴς πετρελαίου Ἰων. (Βουρλ.) κ.ά. 2) Ὁ ἔχων πετρελαιοπωλεῖον πολλαχ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὼν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκαζᾱς Ἀθῆν. Εἰβ. (Χαλκ.) Θεσσ. (Βόλ. Τρίκκ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.)

γκαζέλα ἡ, ἐνιαχ. γκατζέλα Μακεδ. γαντζέλα Θράκ. (Αἶν.) γκατζέλα Ἡπ. (Κουκούλ. Πρέβ.) κ.ά. κατσελ-λα Κύπρ. γκαρτζέλα Πελοπν. (Μαντίν. Μεγαλόπ.) γαζέλα Θεσσ. (Κρυόβρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. κ.ά.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. γαζέλα Ἡπ. (Δρόβιαν.) γκατζόλα Μακεδ. γκατζόλα Ἡπ. Θράκ. (Διδυμότ. Καρωτ. Σουφλ.) γαζόλα Θεσσ. (Καλαμπάκ.) γαζόλα Μακεδ. (Βλάστ. Δῖον Κολινδρ. Ὀλυμπ.) γαρτζόλα Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ὑστερολατιν. g a s e l l a = φορβάς, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. g h a s e l = δορκάς. Πβ. Τουρκ. g a s a l = δορκάς. Βλ. Du Cange, Glossar. med. et Inf. Latin. εἰς λ. g a s e l a. Κατὰ τὸν Ν. Ἀνδριώτην ἐκ τοῦ ἀρχ. οὗς. κ α ν - θ ἡ λ ι ο ς. Βλ. Lexicon der Archaismen in Neugriechischen Dialekten.

1) Θήλεια ὄνος Ἡπ. (Δρόβιαν. Κουκούλ. Πρέβ. κ.ά.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. Κρυόβρ.) Θράκ. (Αἶν. Διδυμότ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Δῖον Κολινδρ. Ὀλυμπ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. κ.ά.): Πῆγα 'ς τοὺς λόγγουσι κὶ φόρτουσα τ' γαζέλα μ' ξύλα Αἰτωλ. || Αἰνιγμ. Γκατζόλα κατσαρονιμέν' ἀράπ'ς τ'ν ἀνηβαῖν' (ἡ πυροστιά μετὰ τὴν χύτραν) Σουφλ. || Ἄσμ.

Ἐκ τῇ στράτα ἀπὸ τοῦ πάβιν, τοῦ δρόμου ποὺ πααῖν', βρέ, νά σ' κὶ οὐ κιαρατόλκους κὶ τρώει τὴ γαζόλα Καλαμπάκ. Συνών. β α σ τ α γ ο ὕ ρ α, γ α ι δ ἄ ρ α, διὰ τὸ ὅπ. βλ. εἰς λ. γ ἄ ι δ α ρ ο ς, γ ο μ ἄ ρ α, γ κ α ζ ε λ ῖ - ν α. β) Μεταφ., προσφώνησις ἀτάκτου νέας Στερελλ. (Γραν.): Ἄι, μουρὴ γαζέλα! 2) Ἀγελάς Κύπρ.: Οὐλ-λην τὴν ὥραν ξερομασᾶ σὰν τὴν κατσελ-λαν. Ηῦρα χίλια πρόβατα, χίλιους ἄρνους, ὄρνιθαμ-μαύρην τζαῖ κατσελ-λαμ μ' ἑκατὸ δαμάλους (ἐκ καταδέσμου). 3) Εἶδος παιδιᾶς Θράκ. (Σουφλ.): Μακρὴ γκατζόλα. Συνών. γ ἄ ι δ α ρ ο ς 16. 4) Ὄρος ὑφαντικῆς, σημαίνων τὸ προστιθέμενον νῆμα εἰς τὸ κατὰ λάθος σχηματιζόμενον κενὸν κατὰ τὸ διάσιμον Θράκ. (Σουφλ.) Συνών. π ο υ λ ἄ ρ ι.

γκαζελάκα ἡ, ἀμάρτ. κατσελ-λάκ-κα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ ἔ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ κ α τ σ ἔ λ - λ α, καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. - ἄ κ α.

Μεγάλη ἀγελάς. Συνών. ἄ γ ε λ α δ ἄ ρ α.

γκαζελάκι τό, ἀμάρτ. γκατζολάκ' Θράκ. γκατζονλάκ' Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ ἔ λ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. γ κ α - τ ζ ὀ λ', καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. - ἄ κ ι.

Νεογνὸν ὄνου, ὀνάριον. Συνών. γ α ι δ ο υ ρ ἄ κ ι 1. 2) Εἶδος παιδιᾶς Θράκ. (Σουφλ.)

γκαζελαρεθὸ τό, ἀμάρτ. κατσελ-λαρκὸν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ ἔ λ α, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ α - τ σ ἔ λ - λ α, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - α ρ ε ι ὀ.

1) Ἀγέλη βοοειδῶν. Συνών. ἄ γ ε λ α δ ο κ ο π ἡ. 2) Βουστάσιον.

γκαζελάς ὁ, ἐνιαχ. γκαζελάς Ἡπ. γαζελὸς Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ α ζ ἔ λ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ α ζ ἔ λ ι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾱ ς. Ὁ τύπ. γ ἄ ζ ε λ ο ς κατὰ τὸ συνών. γ ἄ ι δ α ρ ο ς.

